

Bestemmelsen i § 43 forudsætter, at der er grundlag for at antage, at en vis andel - om end en ikke helt præcist fastlagt andel af forureningen kan henføres til hver enkelt af de implicerede forurenere. Hvis flere (mulige) forurenere har bidraget til forurening af en ejendom på en sådan måde, at de enkelte forurenere henholdsvis mulige forurenere andele af forureningen på ejendommen med sikkerhed kan skilles ad, finder § 43 ikke anvendelse. I sådanne tilfælde finder de normale påbudsbestemmelser i forslagets kapitel 5 anvendelse.

Hvis betingelsen for at kunne henføre forureningen til hver af de implicerede forurenere er opfyldt, kan myndighederne efter den foreslåede bestemmelse meddele påbud til alle. Myndighederne træffer i den forbindelse i det omfang det er muligt afgørelse om hver enkelt forureners andel af den samlede forurening.

Ved vurderingen af forurenere "andel" skal navnlig tages hensyn til karakteren og omfanget og den tidsmæssige udstrækning af den forurening, som den enkelte forurener har forårsaget. Afgørelsen må således træffes ud fra samtlige foreliggende oplysninger i sagen og ud fra en samlet afvejning af eksempelvis de forurenende virksomheders aktiviteter og regnskaber, som udviser virksomhedernes brug af forurenende stoffer og affaldsmængder og lignende. I dag foretages en del forureningsundersøgelser som led i handler med forurenede ejendomme. Desuden kan driftsperioderne indgå som et element i vurderingen.

Undersøgelser, som de private parter selv har ladet udføre, kan naturligvis indgå ved myndighedernes vurdering af, hvem der er forurenere.

Det foreslås, at miljømyndigheden, hvis det ikke er muligt at vurdere én eller flere af forurenernes andele af en forurening, i påbudet skal fastsætte, at ligelede andele af forureningen, herunder den resterende forurening, stammer fra disse forurenere. Er der således tre forurenere og vurderer miljømyndigheden, at halvdelen stammer fra den ene forurener, mens der ikke foreligger nærmere vurderingsgrundlag for de to andres andele, skal påbudet til disse omfatte $\frac{1}{4}$ af forureningen.

Der er ikke nødvendigvis noget til hinder for, at forurenernes respektive andel af forureningen i påbudet også angives som en procentandel af de samlede omkostninger. Når dette ikke findes betænkeligt skyldes det, at et påbud til de respektive forurenere om at udføre nærmere bestemte opgaver i forbindelse med en undersøgelse eller oprydning, hvorved der tages hensyn til forurenere andel af forureningen, i alle tilfælde vil omkostningsbestemmes. For det andet vil be-

stemmelsen af forurenere andel nødvendigvis bero på miljømyndighedernes skøn.

Det bemærkes, at forslaget om fastsættelse af forurenernes andele ikke på tilsvarende måde indgik i det forslag, som Jordforureningsudvalget fremlagde i betænkning 2/1996, hvorefter der blev foreslået et rent solidarisk ansvar. Når nærværende forslag er ændret på dette punkt, er formålet i det omfang det er muligt, at tage et rimeligt hensyn til den økonomiske byrdefordeling mellem flere forurenere i forbindelse med udstedelsen af et påbud.

Bestemmelsen i § 43 omfatter også undersøgelses-påbud ud fra de samme synspunkter, som gælder for oprydningspåbud.

Det bemærkes, at Jordforureningsudvalgets forslag til denne bestemmelse formentlig ikke omfattede undersøgelsespåbud, men spørgsmålet ses dog ikke at have været genstand for nærmere overvejelser i udvalget.

Myndigheden forudsættes i påbudet nøje at redegøre for hvilke andre forurenere, der er udstedt påbud til og indholdet heraf. Miljømyndigheden vil i påbudet skulle angive en fremgangsmåde med hensyn til en fælles efterkommelse af påbudene i tilfælde af, at der ikke kan opnås enighed herom mellem forurenere.

Hvis en forurener ikke følger den af myndigheden anviste fremgangsmåde, kan forurenere straffes, jf. forslaget § 88, stk. 1, nr. 1. Hvis den manglende efterkommelse af påbudet skyldes forhold, som forurenere ikke har indflydelse på, f.eks. at en eller flere af de øvrige påbudsadressater ikke ønsker at efterleve deres forpligtelser i henhold til påbudet, vil der normalt ikke være grundlag for at rejse straffesag mod førstnævnte forurenere.

Gennemtvungelsen helt eller delvist af et påbud efter stk. 1 vil således normalt forudsætte, at forurenere er enige om at følge den af miljømyndigheden påbudte fremgangsmåde.

Såfremt der ikke er enighed blandt forurenere, kan en eller flere af disse give meddelelse herom til miljømyndigheden. Da påbudet efter almindelige forvaltningsretlige regler skal varsles overfor de implicerede forurenere, vil disse bl.a. have lejlighed til at udtale sig om fremgangsmåden i forbindelse med opfyldelsen af påbudet.

Hvis en forurener ikke kan gives påbud efter lovforslagets øvrige bestemmelser, f.eks. hvis et selskab er blevet opløst, vil denne del af forureningen være omfatte af bestemmelserne om den offentlige indsats, jf. kapitel 3. Dette indebærer, at denne del af forureningen ikke indgår i myndighedens beregning af forurenere andele.